

سورة ق

مکی ۴۵ آیه

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

قاف. سوگند به قرآن باشکوه! [که تو فرستاده مایی] (۱) بلکه شگفت زده شده اند که هشداردهنده ای از خودشان به سوی آنان آمده، به این سبب کافران گفتند: این چیز عجیبی است (۲) [و گفتند: آیا هنگامی که به کام مرگ افتادیم و خاک شدیم [دوباره زنده می شویم]؟ این دور [از عقل] است! (۳) یقیناً ما آنچه که زمین از [اجسادشان] می کاهد می دانیم، و نزد ما کتابی است ضبط کننده (۴) بلکه اینان حق را چون به سویشان آمد منکر شدند، پس در حالتی آشفته اند (۵) آیا با دقت عقلی به آسمان بالای سرشان نظر نکردند که چگونه آن را بنا کردیم؟ و زینت دادیم، و در آن هیچ شکافی وجود ندارد (۶) و زمین را گسترش دادیم و در آن کوههایی استوار افکنندیم، و از هرگونه گیاه خوش منظر در آن رویاندیم (۷) تا برای هر بنده ای که به سوی خدا باز می گردد مایه بینایی و تذکر باشد (۸) و از آسمان، آبی پُر خیر و سودمند فرستادیم، و به وسیله آن باغها و دانه های دروکردنی رویاندیم (۹) و درختان بلند قامت خرما که خوشه های روی هم چیده دارند [پروراندیم] (۱۰) [برای آن که] رزق مناسبی برای بندگان [باشد]، و بوسیله آن، زمین مرده را زنده کردیم، بیرون آمدن [از قبرها] همین گونه است (۱۱) پیش از اینان قوم نوح و اصحاب «رَس» و ثمودیان [پیامبرانشان را] انکار کردند (۱۲) و عاد و فرعون و برادران لوط (۱۳) و اصحاب «ایکه» و قوم «تَبَع» و همه پیامبران را انکار کردند، پس تهدیدیم [به عذاب] عملی شد (۱۴) آیا ما از آفرینش نخستین در مانده بودیم؟ نه، [بلکه آنانند که در آفرینش جدید غرق در تردیدند] (۱۵)

همانا انسان را آفریدیم و همواره آنچه را درونش به او وسوسه می‌کنند می‌دانیم، و ما از رگ گردن به او نزدیک‌تریم (۱۶) آن‌گاه که دو فرشته دریافت‌کننده از راست و چپ ملازم [انسان] هستند (۱۷) [انسان] هیچ سخنی را به زبان نمی‌آورد مگر این‌که حافظ و نگهبانی نزد آن حاضر است (۱۸) [بیهوشی] مرگ که فرارسد، [به محتضر می‌گویند]: این همان چیزی است که از آن گریزان بودی (۱۹) و در صورت دمیده می‌شود، آن روز زمان [تحقق] تهدیدها است (۲۰) هر انسانی می‌آید همراه او کسی است که او را به پیش می‌راندش و کسی است که گواه اعمال اوست (۲۱) [به او می‌گویند]: تو از این [روز] در غفلتی عمیق بودی، پس ما پرده [غفلت] تو را از تو برطرف کردیم، در نتیجه امروز دیده‌ات بسیار تیزبین است (۲۲) همنشین‌اش می‌گوید: این است آنچه از [اعمال تو] نزد من حاضر است (۲۳) [به دو فرشته خطاب می‌شود]: هر کافر حق‌ستیز را به دوزخ اندازید (۲۴) [همان‌که] به شدت بازدارنده از خیر و متجاوز، و تردیدکننده [بود] (۲۵) همان‌که با خداوند معبود دیگری قرار داد، پس او را در عذاب سخت افکنید (۲۶) همنشین‌اش می‌گوید: پروردگارا! من او را به طغیان نکشیدم، بلکه او در گمراهی دوری بود (۲۷) [خداوند] می‌گوید: در محضر من با یکدیگر جدال نکنید، بی‌تردید من تهدید [به عذاب] را به شما اعلام کرده بودم (۲۸) آن تهدید نزد من تغییر نمی‌یابد، و من ستمکار به بندگان نیستم (۲۹) [به یاد آر] روزی را که به دوزخ می‌گوییم: آیا [از آنچه در تو ریخته‌ایم] پُر شده‌ای؟ [دوزخ] می‌گوید: آیا افزون [بر این] هست؟! (۳۰) و [در آن روز] بهشت را به پرهیزگاران بی‌آن‌که دور باشد نزدیک می‌کنند (۳۱) [به آنان گویند]: این است آنچه به شما وعده می‌دادند، که روی آورنده [به خدا]، و حافظ [حدود الهی] است (۳۲) [همان] کسی که در نهان از خدای رحمان می‌ترسید، و دلی بازگشت‌کننده آورده است (۳۳) [به آنان گفته می‌شود]: در کمال امنیت وارد بهشت شوید، این است روز جاودانگی (۳۴) در آن‌جا هر چه بخواهند برای آنان [فراهم] است، و نزد ما افزون [بر آن] نیز وجود دارد (۳۵)

چه بسیار اقوامی را که پیش از این حق‌ستیزان هلاک کردیم، اقوامی که از اینان نیرومندتر بودند و شهرها را فتح کرده، آیا [برای آنان هیچ] راه‌گزینی وجود داشت؟! (۳۶) به‌راستی در این [سرگذشت‌ها] مایهٔ پند و هشیاری برای کسی است که دارای عقلی فهیم است یا باحضور قلب گوش فرا می‌دهد (۳۷) همانا آسمان و زمین و آنچه را میان آن دو تاست در شش دوره آفریدیم، و هیچ‌گونه خستگی به ما نرسید (۳۸) در برابر گفتار [ناروای] مخالفان شکمیا باش! و پیش از طلوع خورشید و قبل از غروب آن پروردگارت را همراه با ستایش با تسبیح‌گفتن [از هر عیب و نقصی] پاک و منزّه بدار! (۳۹) و [نیز] در پاره‌ای از شب، و پس از سجده‌ها خدا را تسبیح‌گوی! (۴۰) و به انتظار روزی باش که ندادهنده از جایی نزدیک ندا می‌دهد (۴۱) روزی که [همگان] آن صیحهٔ یقینی را می‌شنوند، آن روز، روز بیرون‌آمدن [از قبرها] است (۴۲) همانا ما میم که حیات می‌بخشیم و می‌میرانیم، و بازگشت همه به سوی ماست (۴۳) روزی که زمین از روی [اجساد] آنان بشکافد [و شتابان به سوی قیامت گردآیند]، این گردآوری برای ما آسان است (۴۴) ما به آنچه به باطل می‌گویند داناتریم، و تو را بر آنان تسلطی نیست [که با اجبار وادار به هدایتشان کنی]، پس به‌وسیلهٔ قرآن کسانی را که از تهدید من می‌ترسند تذکر ده! (۴۵).

سورة ذاریات

مکی ۶۰ آیه

به نام خدا که رحمتش بی‌اندازه است و مهربانی‌اش همیشگی

سوگند به بادها که [ابرها و گرده‌های گیاهان را] پراکنده می‌سازند! (۱) و به ابرهایی که بار سنگین باران را حمل می‌کنند! (۲) و به کشتی‌هایی که به آسانی روانند! (۳) و به فرشتگانی که کارها را [برای اداره‌شدن امور] تقسیم می‌کنند! (۴) که آنچه به شما [در بارهٔ قیامت] وعده داده‌اند راست است (۵) و یقیناً روز جزا تحقق می‌یابد (۶)